

πρόσκληση

**Παρασκευή
7 Απριλίου 2017
19:30**

Αμφιθέατρο Πεύκιος Γεωργιάδης,
Κτήριο Ανδρέας Θεμιστοκλέους,
Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου
Οδός Αθηνών, Λεμεσός

Το **Τμήμα Καλών Τεχνών**, της Σχολής Καλών και Εφαρμοσμένων Τεχνών του Τεχνολογικού Πανεπιστημίου Κύπρου, σας προσκαλεί σε σειρά διαλέξεων, στα πλαίσια του **Μεταπτυχιακού Προγράμματος στην Ιστορία και Θεωρία της Τέχνης**.

Όλες οι ομιλίες δίνονται στην ελληνική γλώσσα και είναι ανοικτές για το κοινό.

Διάλεξη 13η: Από τη Νεοκλασική Σκηνή στον Χώρο των Οδοφραγμάτων: Τέχνη και Ιστορική Συνείδηση στα πρώτα χρόνια της Γαλλικής Επανάστασης

Ομιλητής: Δρ. Νίκη Λοιζίδη

Ομότιμη Καθηγήτρια, Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών Αθήνας
Συνεργάτιδα Καθηγήτρια, Τμήμα Καλών Τεχνών, ΤΕΠΑΚ

Συντονιστής: Δρ. Αντώνης Δανός

Αναπληρωτής Καθηγητής, Τμήμα Καλών Τεχνών, ΤΕΠΑΚ

Επικοινωνία:
25002064, 25002553
www.cut.ac.cy/far

**Τεχνολογικό
Πανεπιστήμιο
Κύπρου**

Από τη Νεοκλασική Σκηνή στον Χώρο των Οδοφραγμάτων: Τέχνη και Ιστορική Συνείδηση στα πρώτα χρόνια της Γαλλικής Επανάστασης

Ένα από τα πλέον κοινότυπα ερωτήματα, που συνηθίζουν να θέτουν κοινό και κριτικοί, σχετικά με την καλλιτεχνική δημιουργία, είναι η δεδομένη ή υποτιθέμενη ικανότητα της τέχνης να ασκεί μια βελτιωτική ηθική και αισθητική επίδραση στον ανθρώπινο πολιτισμό. Οι απαντήσεις, χωρίς ποτέ να ομονοούν, είχαν και έχουν αρκετό ενδιαφέρον από την άποψη ότι κάθε ιστορική περίοδος κρίνει τον κοινωνικό ρόλο της τέχνης ανάλογα με την επικρατούσα ιδεολογία της εποχής. Τι γίνεται όμως, όταν το συγκεκριμένο ερώτημα τεθεί αντίστροφα και μάλιστα με λιγότερο ρητορικό τρόπο; Αν, για παράδειγμα, δεχτούμε την αρκετά γενικευτική αλλά απόλυτα σωστή άποψη ότι υπάρχει μια διαρκής και αδιαφιλονίκητη επίδραση μεταξύ καλλιτεχνικής δημιουργίας και ιστορικών γεγονότων κάθε εποχής, ποια είναι, συγκεκριμένα, η επίδραση αυτή στον τρόπο αφήγησης της εικόνας, στην αντίληψη του χώρου και του χρόνου, και ιδιαίτερα, στην ίδια την κατασκευαστική άρθρωση της σύνθεσης; Με λίγα λόγια, ποιες είναι αυτές οι δυνάμεις της ιστορίας που φέρνουν τον καλλιτέχνη (εδώ, τον Jacques Louis David) δραματικά αντιμέτωπο με μια νέα, υπό διαμόρφωση, ιστορική συνείδηση, την οποία του είναι αδύνατον να αποδώσει; Γιατί, για το επίτευγμα αυτό – την κατάρρευση, δηλαδή, της νεοκλασικής σκηνής – θα έπρεπε να περιμένουμε τον Delacroix των οδοφραγμάτων και της *Ελευθερίας που οδηγεί τον λαό*; Βασικό ερευνητικό ζητούμενο, της παρούσας ομιλίας, αποτελεί η προσέγγιση των δραματικών αυτών αλλαγών μέσα από τις πρωτοφανείς εξελίξεις της ζωγραφικής φόρμας, οι οποίες και άνοιξαν το δρόμο στον μοντερνισμό.

